

Vejen til dit indre Hjerte

v. Karin Børsting

Ifølge åndsvidenskaben har vort hjertechakra 12 blade som vi er i fuld færd med at vitalisere og levendegøre. Det betyder stor glæde og genkendelse af indre lys, fred og kærlighed men også udfordringer og opgaver der må løses på den videre vej. Nogen af os har været her mange gange og repeterer flere af de processer der hører til en sådan vitalisering eller hjerteåbning, som vi også kunne kalde det. Først en ultrakort indføring i de 12 blade der er ordnet i grupper af 3.

Hjerteblad 1-3 levendegør vi især ift. vores nære familie og de udfordringer der ligger her. At elske andre, sætte sig selv til side, tage ansvar for andre, kæmpe for overlevelse, kæmpe for vort land og vor sag, tåle fysisk smerte, se og rumme at vi eller vore kære bliver syge eller dør, turde føle og vise kærlighed, ja alt det der hører vort nære jordiske liv til.

Indikationen på vitaliseringen af blad 4-6 at vor kærlighedsevne rækker ud til grupper i samfundet idet vi har udviklet en dybere human evne der gør, at vi får lyst til at støtte andre mennesker udenfor familiens trygge rammer. Her arbejder vi typisk for en god sag politisk eller på arbejdspladsen og drivkraften er et ønske om at gøre verden et bedre sted for alle. Typisk er også at sætte sit eget til side og træde til ved større ulykker og katastrofer. Samtidig søger vi dybere, frigører os mere fra materialisme, begynder måske at meditere, dyrke yoga eller bliver vegetar. Vi tænker mere over hvordan vi påvirker vort fællesskab og Jorden og etik bliver væsentlig.

Ved blad 7-9 kan vort hjertechakra mærke den energi der er på sjælsplan og vi får lyst til at åbne os yderligere. Vi kan begynde at mærke lys/vibration som ren kærlighed og søger at åbne os mere for det selv og trænes i at give slip i personlighedens ønsker og styring. Det betyder at vi slipper selvrealiseringens glæde til fordel for integrationen af sjælslyset og at realisere livsopgaven til fordel for helheden. Det ligger

der rigtig meget glæde og mange fantastiske oplevelser i. I realiseringen trænes vi også i at balancere vor entusiasme for lyset med stoffets træghed uden at ende i nedbrydende skuffelse og mismod.

Når hjertebladene 10-12 vitaliseres har sjælen (også kaldet vort højere selv) stabilt sæde i personligheden og vi kan frit bruge vore rene kvaliteter til gavn for verden. 10 vitaliserede hjerteblade indikerer mystiker-inkarnationerne hvor vi kan opleve at Gud er med os, i en sådan grad at vi kan inspirere en hel nation eller mere.

Levendegørelsen af 11-12. hjerteblad fordrer at kærlighedsevnen styres af visdom. Vi må forstå at det guddommelige må arbejde langsomt for verden er træg. Dette kan f.eks. trænes i store livsopgaver med at bringe næstekærlighed igennem til en hel civilisation, f.eks. som at være præsident for USA eller Sydafrika.

I denne artikel vil jeg blot beskæftige mig ganske kort med de yderste 7 blade hvor processerne kan være meget velkendte. Mindre velkendt er måske forståelserne for den guddommelige pædagogik der ligger bag processerne. Men det er her guldet ligger. Når vi forstår vores smerte og lidelse og ser hvilket formål udfordringerne har, kan vi tåle meget og arbejde med processen fremfor at sætte hælene i og holde fast i det der var.

Der kan være en tendens til at tro at den spirituelle vej er let og fyldt med lys og glæde. Det er den også. Men alt dette bliver først permanent når vi har ryddet op i de personligheds-mekanismer der står i vejen. Min mentor Asger Lorentsen var foregangsmand for at opstille nedenstående faser som udfordringer der skal skabe den modenhed og dybde, der fordres for at opnå stabil sjælsintegration, hvilket kan sidestilles med lys, ekspansion, glæde og frihed til at skabe. Hver fase eller læreproces kan vare ganske kort, hvis det er en repetition af tidligere liv, eller vare et helt liv hvis det er en ny læring. Faserne kan skitseres således:

Sjælens kalden: Sjælen, eller rettere solenglen, sender sit lys ind i personlighedens legemer og tænder derved længslen efter den ubetingede kærlighed vi har kendt inden inkarnationens begyndelse. Nu begynder omstillingen fra fokus på det ydre liv til fokus på det indre og nu søger vi indad.

Vi spørger f.eks. os selv og andre: Er der ikke noget mere? Der må da være noget mere end dette daglige liv? Hvad er meningen med livet? Vi ved endnu ikke hvad vi søger i det indre, men det ydre liv bliver mere og mere tomt.

Eksistentiel ensomhed. Det kan opleves som om mennesker og relationer stille og roligt bliver trukket ud fra vores liv. Vi bliver alene, kun ganske få bånd bliver tilbage. Og når vi er alene i længere tid, er der ingen at relatere til, ingen at spejle sig i og vi kan indse hvordan vi stort set altid er 'nogen' eller 'noget' i forhold til andre. Alene kan vi opdage større dybde og meget mere indre liv. Vi får ro til at findes os selv, vore egne meninger og vores egne ben og vi lærer at være alene med os selv – vi bliver selvstændiggjort.

De Indre værdier træder frem. Gaven fra perioden med ensomhed er, at hjertecenteret er begyndt at åbne op og sjælslyset kan stråle mere igennem os. Vi oplever en mere stille væren, en ny optimisme og en længsel mod kærlighed, glæde, frihed fra tyngde og en lykke, som er baseret på det indre livs værdier. Vi er nu på sporet af sjælen og vi genkender lyset i os når vi spreder glæde, fred og kærlighed der kommer indefra og ikke er baseret på hvad der sker i det ydre. Det er optur efter ensomheden og fordi vi selv har fundet lyset, kan vi tro at vi nu har svaret på alle spørgsmål. En form for fanatisme kan opstå.

Når livet ikke vil som vi vil. Denne fase er en prøve på at holde modet og optimismen oppe, når vi er ude i stormvejr, der ingen ende vil tage. Modstanden gør at vi søger dybere i vort indre efter nye svar og vi opdager at vor naive tro på lette løsninger ikke mere holder samt at den spirituelle vej ikke er smertefri. Vi skal helst sættes helt fri af 'religiøse' overbevisninger og langsomt ophøre med at styre fri af smerte. Vi bliver mere realistiske og lærer at acceptere smerte som en gave der skjuler vort indre lys.

Hjertet tager plads. Efterhånden opstår en vis stabilisering, overskud og indre glæde der giver nogle af os får lyst til at arbejde med dybdepsykologi, dybere healing o. lign., mens andre arbejder for humanitære idealer eller samfundsændringer der fremmer næstekærligheden. Det er en fase med megen opløftelse og mulighed for at bruge vore hjertekvaliteter med mere visdom. For mange er dette stadiet for drømmen om en ny form for socialt fællesskab baseret på medmenneskelighed, lighed og broder-søsterskab, men endnu er det ikke naturligt med den dybde i hjertet, hvor der kan opstå ægte sjælkontakt. Derfor er vi stadigt søgende – hjertet tager mere plads, men vi har endnu ikke permanent fred.

Rødderne rykkes op. Sjælen hjulpet af solenglen "trækker" nu visse af vore tilknytninger og afhængigheder væk, for hjertet skal være vores tilhørssted og sjælens lys skal virke mere gennem os. Vi skal nu have vore rødder i vort lys. Vores relationer, vores position, vort ansigt udadtil og vores tryghed ved at være en del af en gruppe, en familie, et arbejdsfællesskab eller en social identitet kan påvirkes radikalt. Dette er indledningen til gennembruddet til det indre hjerte (7. hjerteblad). I denne fase mister vi det der står i vejen for, at vort højere selv kan tage mere plads. Hvor meget der er, er op til den aftale vi har indgået før inkarnationen.

Ørkenoplevelsen. Dette er en vanskelig periode, hvor vi kan føle os meget mislykkede, hvis vi ikke ved hvad der er i gang under overfladen. Livet bliver tørt indeni og udenfor. Hvis vi forsøger at sætte noget i gang den ene dag dør engagementet den næste dag. Hver gang vi tror vi har fået ben at stå på forsvinder grundlaget igen. Vi befinder os i en tilstand uden kraft og uden mål og retning. Vi bliver "nøgne for Sjælen og Gud". Meget lidt giver mening i det ydre men i det indre åbner smerten vort hjerte. Når vi tør være intet, finder vi vort nye ståsted i hjertet og sjælen får den plads der åbner døren til det indre hjerte.

Endelig igennem. Dette første store gennembrud kaldes i åndsvidenskaben for 1. indvielse. Det markerer vores første direkte kontakt mellem personligheden og det buddhiske rige af væren, kærlighed og visdom. I vore meditationer kan vi opleve dette lys direkte og meget intenst. Efter gennembruddet kan der opstå herlige glimt af enhed, betingelsesløs kærlighed eller ren eksistens bag tid og rum og de fleste af os oplever denne periode som velsignelse, opløftelse og med fred i hjertet. Meget velfortjent vil jeg sige.

Det interessante ved denne opdeling i faser er, at rigtig mange af os nikker genkendende til dem, omend vi har oplevet dem i en anden rækkefølge og i forskellig dybde. Det er overordentligt værdifuldt at forstå, at ligesom den spirituelle vej byder på mange lysoplevelser, glæder og kærlige menneskelige møder, så har vejens udfordringer et kærligt formål og er spækket med opgaver som må løses. Vi kan slippe skyld, skam og selvbekjendelser over at miste og ikke at lykkes i det ydre for når vi mister i vort ydre vinder vi vort indre.